

عنوان مقاله:

بررسی بافت کالبدی شهری ایران قبل و بعد از اسلام

محل انتشار:

دومین کنفرانس علمی پژوهشی افق های نوین در علوم جغرافیا و برنامه ریزی، معماری و شهرسازی ایران (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

احمد شجاعی - استادیار و عضو هیأت علمی گروه معارف اسلامی دانشگاه محقق اردبیلی

علی غفاریان - کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه محقق اردبیلی

سیدعباس مینایی

خلاصه مقاله:

نحوه استقرار واحدها و عناصر معماری-شهری و شبکه ارتباطات در کنار یکدیگر موجب تکوین ترکیبی متشکل از فضاهای خالی و پر موسوم به بافت کالبدی شهری میشود. با توجه به اینکه در دوره های قبل از اسلام جایگیری فضاهای مختلف شهر نسبت به همدیگر، وجود خیابانکشیها، منظم و ساخت معابد بزرگی که هر کدام اجزای بسیاری را با دقتی بخصوص در موقعیت ویژه خویش در خود جای داده اند، نمیتواند بطور تصادفی وجود آمده باشد. ساختن هگمتانه در زمان مادها، تخت جمشید و پاسارگاد در زمان هخامنشیان و تکامل شهرسازی باستان تا زمان باستان با ویژگیهای منحصر به فردی وارد دوره های اسلامی شده، همه نشان از طراحیها و برنامه ریزیهای منظم، سنجیده و از پیش تعیین شده های دارد. در دوره پس از ورود اسلام نیز ویژگیهای شهرسازی سنتی ایرانی با خصوصیت مذهبی و اسلامی در آمیخته و تکامل یافت؛ تا آنجا که علاوه بر وجود ارتباطهای منطقی و دقیق بین فضاها و عناصر شهری مطابق با شرایط اقلیمی-جغرافیایی، اقتصادی، نظامی، دفاعی، سیاسی و مذهبی، مفهوم منطقه شهری نیز در قالب روابط برابر و سالم بین شهر و روستا تحقق پیدا کرد. در این مقاله سعی شده تا با شناخت ارزش میراثهای معماری و شهرسازی گذشته و یافتن خصوصیتی که هنوزم در برابری با اصول برنامه ریزی شهری جدید میتواند کاربرد صحیح و امروزی داشته باشد، پرداخته شود

کلمات کلیدی:

معماری - شهری، بافت کالبدی، شهرسازی سنتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/442403>

